

عنوان مقاله:

رخساره ها و محیط رسوب گذاری سازند الی باشی در منطقه هادی شهر، شمال غرب ایران

محل انتشار:

دهمین همایش ملی زمین شناسی دانشگاه پیام نور (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

پریا ناهید - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، گروه زمین شناسی، تبریز، ایران

رحیم مهاری - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، گروه زمین شناسی، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

نهشته های پالیوزویک پایانی در منطقه شمال آذربایجان (هادیشهر/ جلفا) رخنمون قابل توجهی دارد. سازند الی باشی با سن پرمین بالای و رخساره های سنگ آهک با برخی میان لایه های خاک های قدیمه به ضخامت 190 متر به صورت موازی بین سازند جلفا (پرمین) و الیکا (تریاس) نهشته شده است. این سازند شامل زیر رخساره های سوپراتایدال، اینترتایدال (بیوکلستیک وکستون)، لاگون (بیوکلستیک وکستون)، بارهای آهکی شامل پکستون سیمان دار (بیوکلستیک پکستون، گرینستون)، بار از نوع ریف (باندستون، بافلستون)، جلوی ریف (بیوکلستیک پکستون، وکستون/ فلوتستون)، دریای آزاد (بیوکلستیک پکستون، وکستون)، دسته رخساره شیب قاره (پکستون/ وکستون و پکستون های حمل شده) که در قالب چهار دسته رخساره ساحلی، بار، دریای آزاد و شیب قاره تشخیص داده شده است. نهشته های حاصل از جریان توریدایت و گسترش زیاد رخساره های دریای کم عمق همچنین گسترش نهشته های سوپراتایدال، نشان دهنده دریای کم عمق از نوع شلف با انرژی بالا همراه با برخی تپه ها و ریف های کومه ای است. تفسیر شرایط محیط رسوب گذاری سازند الی باشی در کنار تفسیر های مشابه سازند های پالیوزویک پایانی تعیین کننده جغرافیای دیرینه منطقه در آغاز مزوزویک میتواند باشد

کلمات کلیدی:

الی باشی، پرمین، رخساره، محیط رسوب گذاری، شمال غرب ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/621744>

